

ה"ט 68934/11-20 - מאיר בלגזאל, קמיל בן שלוש, שירה בן מנחם נגד קמיל בן שלוש, אהרון בן מנחם, שרית טובה אלבז, מאיר בלגזאל, רחל בלגזאל, מאיר בלגזאל

בית משפט השלום בעכו

ה"ט 68934-11-20 בלגזאל נ' בן שלוש ואח'
ה"ט 69614-11-20 בן מנחם נ' בלגזאל
ה"ט 69592-11-20 בן שלוש נ' בלגזאל ואח'
לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המבקש בה"ט 68934-11-20 מאיר בלגזאל
המבקשת בה"ט קמיל בן שלוש
69592-11-20 שירה בן מנחם
המבקשת בה"ט
69614-11-20
נגד
המשיבים בה"ט
68934-11-20 קמיל בן שלוש
אהרון בן מנחם
המשיבים בה"ט
69592-11-20 שרית טובה אלבז
מאיר בלגזאל
המשיב בה"ט 69614-11-20 רחל בלגזאל
מאיר בלגזאל

החלטה

בפניי שלוש בקשות למתן צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשו על ידי המבקשים כמפורט בכותרת כנגד המשיבים הרלבנטיים.

כל הצדדים הינם שכנים באותו בניין אשר מזה שנים יש ביניהם מערכת יחסים עכורה, המלווה בתלונות הדדיות, בגין הוגשו בקשות דומות בעבר והליכים נוספים.

במועד הגשת הבקשות לא ניתן צו במעמד צד אחד באף אחת מהן וביום 7/12/20 התקיים בפניי דיון במעמד כל הצדדים.

המבקש, מר בלגזאל, טען באותו דיון כי ברצונו להיות מיוצג על ידי עו"ד ולבקשתו נדחה הדיון הן בבקשה שהוגשה על ידו והן בבקשות שהוגשו כנגדו, ליום 23/12/20.

משלא עלה בידו להשיג ייצוג משפטי גם באותו מועד, הרי שהדיון בבקשות השונות התקיים לגופו של עניין.

כעולה מהבקשות השונות, המבקשים מעלים איש כנגד רעהו טענות שונות הנוגעות ליחסי השכנות, לקללות, לאיומים, נזק לרכוש וביחס למשיב 2 בה"ט 68934-11-20 גם טענות לעניין הטרדה מינית ומאיימת עקב אירוע שצולם בסרטון ויפורט בגוף ההחלטה.

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, צפיתי בסרטונים השונים שהוצגו לעיוני על ידי הצדדים השונים במעמד הדיון שהתקיים ובשים לב בין היתר להתנהלות במעמד הדיון, הרי שדין הבקשות להתקבל באופן חלקי, כל בקשה על פי עניינה והדברים יפורטו.

להלן הנימוקים.

חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 - המסגרת המשפטית

החוק למניעת הטרדה מאיימת נחקק בשנת 2001, מספר שנים לאחר חקיקת חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"ב - 1991 ובמידה רבה - בעקבותיו. מדברי ההסבר לחוק עולה כי נחקק, בין היתר, עקב צורך להגן מפני הטרדה מאיימת גם כאשר זו אינה במסגרת יחסי משפחה או זוגיות. ברקע עמד הנתון כי האוכלוסייה העיקרית שתידרש לאכיפתו של חוק זה הן נשים המוטרדות על רקע סיומה של מערכת יחסים או סירובן לפתוח במערכת יחסים שכזו עם המטריד.

בפועל, במהלך השנים ממועד חקיקת החוק ועד היום התרחב באופן ניכר השימוש בו.

מהפסיקה הענפה שכבר קיימת ניתן לראות כי הוא הורחב, בין היתר, לסכסוכי שכנים, סכסוכים כספיים שגררו עמם הטרדה מאיימת, איומים כלפי אנשי ציבור ומניעת הפגנות בסמוך לבתיהם הפרטיים וליישומים נוספים.

הטרדה מאיימת מוגדרת בסעיף 2 לחוק באופן הבא :

"הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

פרט להוראה הכללית, החוק מונה שורה של מצבים אשר יכולים להיחשב כהטרדה מאיימת (בעיקר מסוג stalking) ואולם הרשימה אינה מהווה רשימה סגורה ונסיבות כל מקרה ייבחנו לגופן.

הפסיקה פירשה את האמור בסעיף 2 לחוק כדורש התקיימותם של שני יסודות מצטברים: **האחד** - יסוד הפונה לתקופת עבר ודורש התקיימותה של הטרדה מאיימת מסוג כלשהו בעבר; **והשני** - יסוד הצופה פני עתיד. לעניין היסוד הצופה פני עתיד מבקש הסעד נדרש להוכיח כי נסיבות המקרה מקימות בסיס סביר להניח כי המטריד יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו.

רק התקיימות שני יסודות אלה במצטבר יהיה בה כדי להקים עילה למתן הצו.

צו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת אינו עניין של מה בכך.

מדובר בצו שיש בו כדי לפגוע או לגרוע מזכויות יסוד על כל המשתמע מכך לעניין הזהירות שבית המשפט מצווה לנקוט. כב' השופט דנציגר נדרש להיבט המהותי הגלום בצו למניעת הטרדה מאיימת ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, החלטה מיום 28.4.11) בקובעו:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחרות ולאוטונומיה".

מן הכלל אל הפרט

מהבקשה ומהטיעונים שנשמעו במעמד הדיון עולה כי בין הצדדים קיים סכסוך מזה זמן מה אשר גורם לעימותים שונים. לסוגיה זו אספקטים נלווים רבים החורגים מהמסגרת הדיונית הנדרשת להליך זה.

במעמד הדיון הובהר לצדדים כי הליך שעניינו הטרדה מאיימת אינו מיועד ואינו יכול לשמש כר לבירור טענות אחרות וההחלטה בתיק זה תינתן במסגרת הדיונית הרלבנטית ובה בלבד.

עוד הודגש כי מאחר ובחודש ספטמבר התקיים דיון דומה בבקשת מר בלגזאל כנגד המשיבים או מי מהם בפני כב' השופט חאמד אשר מצא לדחות את הבקשה, הרי שאירועים שקרו לפני אותו מועד, לא יוכלו לשמש בסיס לבקשה החדשה והם נבלעו בהחלטת כב' השופט חאמד מיום 21/9/20 (ה"ט 32670-09-20).

זה המקום לציין כי כבר מהתנהלות הצדדים במעמד הדיון אשר לוותה בהרמת קול ועלבונות הדדיים עליהם נדרשתי להעיר מספר פעמים, ניכר כי מדובר בסכסוך ארוך ומתמשך אשר לצערי לא נראה כי הצדדים פועלים על מנת למתנו אלא להחריפו פעם אחר פעם ועל כך כאמור יש להצטער.

לעניין ה"ט 68934-11-20 :

הגם שהמבקש העלה שורה של טענות כנגד המשיבים בהליך זה, הרי שבפועל פרט למשיב מס' 2 לא עלה בידו לתמוך טענותיו בראיות של ממש כנגד המשיבות 1 ו- 3.

המבקש בעצמו מאשר בבקשתו כי מדובר בבקשה חוזרת לאחר שלא נחה דעתו מתוצאת ההליך בפני כב' השופט חאמד. הדברים ביחס למרבית המשיבים ומרבית הנושאים כאמור חוזרים על עצמם ולא יוכלו לשמש בסיס לבקשה שבפני למעט עניינו של המשיב מס' 2.

בעניינו המבקש הציג סרטון (שלא הוברר מתי צולם) ממנו עולה כי המשיב 2 שלשל את מכנסיו וחשף את ישבנו בפני המבקש אשר צילם את הדברים. המשיב 2 עצמו לא התייצב לדיון וגם בא כוחו לא העלה טענה כל שהיא לעניין הסרטון

המדבר בעד עצמו.

מדובר בפעולה שמעבר לגסות הרוח הגלומה בה, יכולה להוות כדי הטרדה מאיימת ועל כן מצאתי לתת צו מתאים כנגד המשיב 2.

לעניין שתי המשיבות האחרות באותו הליך -

מצאתי כי מדובר בפניות הדדיות אשר לעיתים קרובות גם המבקש בעצמו הינו צד להן ויוזם אותן ואשר הועלו ברובן בהליך בפני כב' השופט חאמד. ישנם נושאים שונים שממילא אינם מייצרים בסיס למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כך לדוגמה לעניין נושא משחק הקלפים של המשיבה 1, שיחותיה עם גורמים אחרים וכולי.

לגבי המשיבה 3 הדברים הועלו באופן כללי וסתמי ולא עלה בידי המבקש לפרט את הנסיבות הנטענות של האלימות הנטענת. גם לגבי טענותיו ביחס לבתו, מצאתי כי מדובר בטענות שחזרו על עצמן מהדיון שהתקיים בפני כב' השופט חאמד וכי לא ניתן להעלות שוב ושוב את אותן טענות במטרה להשיג תוצאה משפטית שונה.

אשר על כן הבקשה בה"ט 68934-11-20 תידחה ביחס למשיבות 1 ו- 3 ותתקבל באופן חלקי ביחס למשיב 2 וההוראות האופרטיביות יינתנו בסיום ההחלטה.

לעניין ה"ט 69614-11-20:

מדובר בבקשה שהוגשה על ידי גב' שירה בן מנחם (רעייתו של המשיב 2 האמור לעיל) כנגד מר בלגזאל.

הבקשה נוסחה באופן כללי ולפיה לטענת המבקשת, המשיב מטריד אותה ומקלל אותה, מאיים, פוגע ברכוש אישי בכל הזדמנות ובאופן קבוע ועתירתה היא להרחיקו למשך שנים.

יצוין כי מטעם המבקשת הוצגו לעיוני סרטונים אשר מראים את המבקש או מי מטעמו נוגעים בשעונים שונים המצויים בתחתית הבית המשותף ואף מסיטים את מצלמות האבטחה אשר הותקנו על ידי המבקשת או מי מטעמה. הגם שמר בלגזאל טען כי אינו מזהה את עצמו בסרטון וכי "ייתכן" שמדובר באח תאום שלא ידוע לו עליו, הרי שמצאתי את הטענה כלא נכונה וכמטעה.

מצפייה בסרטון ניתן לזהות בבירור את מר בלגזאל כגורם אשר מסיט את מצלמת האבטחה באמצעות מקל או כלי דומה לכך ומנחה גורם אחר (אשר לא מצולם בסרטון) לעשות כן.

זה המקום לציין כי עצם הנתון שמבקש בהליך למניעת הטרדה מאיימת אינו בוחל באי אמירת אמת בין כותלי ביהמ"ש הינה טעם לחומרה אשר לבדו אפשר והיה מצדיק דחיית בקשתו.

התנהלותו של מר בלגזאל גם באולם ביהמ"ש כלפי המבקשת הדגימה במידה מסוימת התנהגות תוקפנית, אלימה מילולית ופוגענית והניחה בסיס לחששה של המבקשת מפניו.

עמוד 4

משכך מצאתי כי מתקיימים התנאים למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בבקשתה של גב' בן מנחם לפרק הזמן הקצוב בחוק וההנחיות האופרטיביות יינתנו בסוף ההחלטה.

לעניין ה"ט 69592-11-20 : בקשתה של גב' בן שלוש נוסחה באופן דומה לזה של גב' בן מנחם. המבקשת ציינה כי מר בלגזאל מקלל אותה, מאיים עליה, גורם נזקים לשעון המים, משחית רכוש פרטי וציבורי וכי היא חוששת מכל מפגש איתו בחדר המדרגות ובכלל.

כאמור הסרטונים שהוצגו התייחסו גם למבקשת זו אשר חזרה על הטענות בפניי. מעדותה ומאופן התנהלות הדברים באולם ביהמ"ש מצאתי כי גם בעניינה יש בהתנהלותו של מר בלגזאל להוות משום הטרדה מאיימת.

אציין כי גם באולם ביהמ"ש פנה אליה הצד שכנגד באופן פוגעני תוך שימוש בביטויים לא הולמים והגם שלא הוכחה גרימת נזק דווקא לשעונים הנטענים ולמצלמות, הרי שניתן היה להתרשם בבירור בסרטון מעצם נקיטת פעולות ביחס לרכוש זה.

אציין כי טענות מר בלגזאל לפגיעה בפרטיות הנובעת מהתקנת מצלמות אלה נטענה בעלמא ולא הוכחה. מדובר במצלמות שהותקנו בשטחים ציבוריים ואשר לכאורה אין בהן דבר אשר עולה כדי פגיעה בפרטיות בשים לב לנתונים המצולמים בהם וככל שמר בלגזאל בחר לבוא במגע עם מצלמות אלה, הרי שאין בעצם פעולה זו כדי להוות פגיעה בפרטיות והטענה בעניין זה נדחית.

ממילא חוק למניעת הטרדה מאיימת איננו נועד ליתן מענה לסוגיות מסוג זה וככל שיש למי מהצדדים טענות בעניין זה, עליו לפנות במסגרת ההליך המתאים.

בסיכומי של דבר מצאתי כי ביחס למשיב מס' 2 בהליך 68934-11-20 עלה בידי המבקש לבסס באופן הנדרש את החשש מפני נקיטת אמצעים שיש בהם כדי להוות הטרדה מאיימת כמשמעה בחוק וזאת בייחוד בשים לב ליסוד הצופה פני עתיד (השוו בעניין זה: ע"ש (ב"ש) 1506/09 עו"ד מועלם נ' עו"ד גלבו, פורסם בנבו, פסק דין מיום 19/3/09).

הדברים נכונים גם ביחס לבקשת המבקשות בשני ההליכים הנוספים כנגד המשיב מר בלגזאל.

סוף דבר

הבקשה בה"ט 68934-11-20 נדחית ביחס למשיבות 1 ו- 3.

ביחס למשיב מס' 2 מר אהרון בן מנחם ניתן צו חלקי האוסר על המשיב 2 כדלקמן:

1. להטריד את המבקש בכל דרך ובכל מקום.
2. ליצור קשר כלשהו עם המבקש, אם בעצמו או אם באמצעות אחרים.

עמוד 5

הבקשה בה"ט 69614-11-20 מתקבלת באופן חלקי וניתן צו האוסר על המשיב כדלקמן:

1. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום.
2. לאיים על המבקשת.
3. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.
4. ליצור קשר כלשהו עם המבקשת, אם בעצמו או אם באמצעות אחרים.

הבקשה בה"ט 69592-11-20 מתקבלת באופן חלקי וניתן צו האוסר על המשיב כדלקמן:

1. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום.
2. לאיים על המבקשת.
3. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.
4. ליצור קשר כלשהו עם המבקשת, אם בעצמו או אם באמצעות אחרים.

כל הצווים האמורים לעיל בכל הבקשות יעמדו בתוקפם עד ליום 28/5/21.

לענין הוצאות -

סעיף 9 לחוק מניעת הטרדה מאיימת התשס"ב - 2001 קובע כי ביהמ"ש רשאי להטיל הוצאות על מי שביקש צו וביהמ"ש מצא שבקשתו קנטרנית והורה על דחייתה.

במקרה זה, לאחר ששקלתי בדבר, אני קובעת כי יש מקום לפסיקת הוצאות לטובת המשיבות 1 ו- 3 במסגרת תיק מספר ה"ט 68934-11-20.

במקרה זה, ביחס לאותן משיבות, מדובר בבקשה קנטרנית בין היתר בשים לב לכך שמדובר בטענות אשר חזרו על עצמן כמעט מילה במילה מהליך קודם שננקט על ידי אותו מבקש ובקשתו נדחתה. בבקשה שבפניי ציין המבקש מפורשות כי תוצאת אותו הליך לא נשאה חן בעיניו ואולם הוא לא נקט בהליך של ערעור אלא הגיש בקשה זוהה במהותה ובתוכנה חודשיים לאחר מכן בנסיגה להשיג תוצאה אחרת ממותב אחר.

ביהמ"ש לא יכול לתת יד להתנהלות חוזרת מסוג זה ושוכנעתי כי זהו אחד המקרים החריגים המצדיקים פסיקת הוצאות.

ההוצאות יוטלו בשיעור מדוד ומתון בשים לב לסוג ההליך ולמכלול נסיבות העניין.

אשר על כן אני מחייבת את המבקש, מר מאיר בלגזאל, לשאת בהוצאות המשיבות 1 ו- 3 בבקשה שהוגשה על ידו בסכום של ₪ 500 לכל אחת מהמשיבות.

הסכום ישולם בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אין צו להוצאות ביחס ליתר הצדדים.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור את שלושת התיקים בהחלטה זו.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.